

Onverstoorde Griekse rust in de Egeïsche Zee

Een zomerse zondag op Chalki

Zo'n zes kilometer ten westen van Rhodos ligt het kleinste bewoonde eiland van de Dodekanesos: Chalki. Met ongeveer 28 vierkante kilometer en slechts driehonderd permanente inwoners is het een bestemming die overspoeld zou worden door toeristen. Sterker nog: er is maar plaats voor zo'n vijfhonderd bezoekers in de beschikbare hotelbedden. Maar een dagje Chalki is ook een goede optie, met de boot vanaf Rhodos ben je er in een uurtje. Dompel je onder in de rust van dit rustige eilandje.

De ferry vanuit Kamiros Skala

Cactussen gedijen goed op Chalki

Het is even puzzelen om er te komen, zeker buiten het hoogseizoen. Dan gaat er maar twee- à driemaal per week een boot naar Chalki. De een vanuit Rhodos-stad, de ander vanuit Kamiros Skala. Logischerwijs gaan de meeste boten in de ochtend vanaf het eilandje naar Rhodos toe, voor de mensen die op Rhodos werken. En 's avonds weer terug. Maar wij kiezen voor een omgekeerd reisschema, want we gaan een dagje de kleine buur verkennen. Uiteindelijk blijkt er op zondag een ochtendboot vanuit de haven van Kamiros Skala te vertrekken om 09:00 uur. *Chalki here we come!*

Met de boot

Varen over de Egeïsche Zee is al een uitje op zich, zeker als het weer een beetje rustig is. De zee is spiegelglad vandaag en we genieten dan ook aan dek van onze kleine ferry van het weidse uitzicht. In

de verte zien we een hoge klomp steen in het water liggen en na zo'n vijftig minuten vaten ontdekken we dat dat onze bestemming is. Wat ziet dat eiland met zijn bergtoppen van meer dan vijfhonderd meter hoog er ongenaakbaar uit! Naarmate we dichterbij komen wordt

'Dompel je onder in de rust van dit rustige eilandje'

ook het haventje van Nimborio, het enige dorp/stadje van het eiland, zichtbaar. Het is gebouwd in de monding van een vallei die zich tussen twee bergtoppen door, een weg naar de zee zoekt. In de haven liggen een paar zeilboten en wat kleine vissersbootjes, maar verder heerst hier de zondagsrust. Op het terras van een taverne zitten maar twee mensen, en wij schuiven aan voor een kop koffie. Afgaand op het landschap kan onze ver-

Chalki, rust op zondag

Een van de vriendelijke eilandbewoners

Uitbundig bloeiende riddersporen

De resten van het voormalige hoofddorp Chorio

kenningsstocht wel eens pittig uitvallen qua klimwerk. Cafeïne is dus een welkome bron van wat extra energie.

Mooi Nimborio

Als eerste verkennen we het stadje dat de afgelopen decennia liefdevol is gerestaureerd. Ooit was de bevolking van Chalki relatief welvarend. Zij waren een van de eerste sponsduikers van Griekenland en dat bracht aardig wat geld in het laatje. Maar daar kwam de klad in toen op ander eilanden, zoals Symi, een nog veel levendigere

sponzenhandel op gang kwam. Chalki verloor zijn positie als marktleider en veel andere bronnen van inkomsten waren er niet. Door armoede gedwongen vertrokken heel wat inwoners rond het midden van de twintigste eeuw naar Rhodos om werk te zoeken in de opkomende toeristenindustrie. Of nog verderop. Inmiddels is het tij weer een beetje gekeerd en weten rustzoekende buitenlanders het eilandje ook te vinden. Daarnaast hebben heel wat families met roots op het eiland hier weer een huis. Zo is de levendigheid en welvaart weer

teruggekeerd. En vermoedelijk zitten de bewoners van Chalki ook niet te wachten op meer toeristen en drukte op hun eiland.

Ridders van Rhodos

In de verte zien we op een bergtop de ruïne van een Johanniter-burcht. De ridders die zich in de veertiende eeuw vestigden op Rhodos om de oprukkende islam in de oostelijke helft van het middellandse zeegebied te bestrijden, bouwden ook op het buureiland een burcht. Vanaf hier hadden ze goed uitzicht over

Het strandje aan de Pontamos-baai

de zee en kon met behulp van vuur gecommuniceerd worden met de ridders op Rhodos.

We besluiten ernaartoe te wandelen. Aangezien er hier geen wandelpaden zijn, is de stoffige verharde weg de enige manier om er te komen. Dat is geen bezwaar, we komen op deze durende tocht naar de burcht geen enkele auto tegen. Dat is op zich ook logisch, want na de burcht gaat de weg onverhard verder langs de hellingen naar... niks! Afgezien van een paar verspreide huizen is er verder niet zoveel te bekijken op Chalki. De stranden van het eiland zijn alleen met een boot via de zee te bereiken. De begroeiing is hier ook al zeer spaarzaam en verwacht ook aan de andere kant van het eiland geen uitgestrekte bossen. Steen, steil en met bijpassende begroeiing, dat is het decor van Chalki.

Het gebrek aan rijke natuur wordt dan wel ruimschoots gecompenseerd door het adembenemende uitzicht vanaf de ruïne van de burcht. Enerzijds doordat we even moeten bijkomen van de pittige klim langs de weg en over de trappen naar de burcht. Anderzijds doordat je hier 360 graden uitzicht hebt over het eiland en de zee. We zien Rhodos liggen

aan de ene kant en aan de andere kant ontwaren we de contouren van Tilos. De ruïne zelf is niet veel meer dan een gerestaureerde muur en een deel van wat waarschijnlijk de voet van een toren is geweest. Dat maakt niet uit, het idee dat hier al in de veertiende eeuw werd wachtgelopen (en hopelijk ook een beetje werd genoten van het uitzicht) spreekt genoeg tot de verbeelding.

Terug naar de zee

Op de terugweg naar beneden nemen we ook een kijkje bij Chorio. Dit was

tot begin vorige eeuw het hoofdplaatsje van het eiland, voordat de inwoners vertrokken naar de waterkant waar nu Nimborio ligt. Er is van Chorio niet veel meer van over dan een paar treurige ruïnes, deels overgroeid. Wel is iets buiten het dorp een kleine kapel gerestaureerd. De witte verf en het rode dak steken schril af bij de overwegend zandkleurige rotsen.

De temperatuur loopt inmiddels aardig op en de verkoeling van de zee lokt. Die is het best bereikbaar bij de Pontamosbaai, waar we langs lopen op de terug-

De gerenoveerde kapel bij Chorio steekt af tegen de bruine rotsen

Dit is vakantie volgens Eliza was here:

Dat je onderweg met je huurauto naar die ene must-see hotspot toch blijft hangen op dat gezellige terrasje onder die boom op het pleintje. Lachend met locals tot de zon ondergaat.

Handpicked
verblijf
+ huurauto
+ vlucht

De vakantie die je niet zocht, maar alles is wat je zoekt

Ontdek ons handpicked aanbod op

[Elizawashere.nl](https://elizawashere.nl)

* eliza
was here

De begraafplaats van Chalki

weg naar Nimborio. Daar wordt in de haven ook gezwommen, maar dan wel vanaf de kades en de rotsen. Pontamos heeft een klein maar fijn zandstrandje, zelfs voorzien van een paar stretchers, parasols en een taverna. Het water in de baai is rustig en al snel liggen we languit in het verkoelende water. Want dat

waar we na twee uur lummelen op het strand en in de zee ook nog even een kijkje nemen. Het blijkt een buitengewoon fraaie plek te zijn, gelegen aan zee. Het blauwwitte kerkje glanst in de middag en geeft een feeëriek sfeer aan deze stille plek vol herinneringen.

Rust is het thema van deze zondagswandeling en ook in het haventje heerst die weldadige rust nog steeds. Twee toeristenwinkeltjes hebben de deuren geopend, maar ook daar

‘Het blauwwitte kerkje glanst in de middag en geeft een feeëriek sfeer aan deze stille plek vol herinneringen’

is ook een van de fijne dingen van zo'n dagtochtje: er is tijd genoeg om na onze wandeling van zeven kilometer bij te komen op het strand of op een terras in de haven. De boot gaat immers pas om 17:00 uur terug.

Feeëriek sfeer

Achter de haven zijn wat olijfbomen en oleanders aangeplant en we ontwaren tussen de stenen ook wat wilde bloemen, waaronder fel-paarse riddersporen. Aan de andere kant van de baai steekt een kerktorentje boven de begraafplaats uit,

is het niet bepaald dringen in de winkel. Natuurlijk verkopen ze hier sponzen, maar ook kledjes, ansichtkaarten en andere gebruikelijke souvenirs. Behalve de sponzen zien we niet iets 'typisch' van Chalki, de sneeuwbal met daarin een ezel en Chalki op zijn kledje, komt waarschijnlijk uit China. Maar, zo besluiten we op het terras waar we op de boot terug naar Rhodos wachten, het beste wat je meenmeent van Chalki is het gevoel dat je op een plek bent geweest waar maar weinigen komen. Griekenland voor fijnproevers! •

Info

Chalki

Ligging en bereikbaarheid

Chalki ligt zes kilometer ten westen van Rhodos en zo'n tien kilometer ten zuiden van Tilos. Vanaf Rhodos reis je per boot in ongeveer één uur naar Chalki vanuit de haven van Kamiros Skala. Vanaf Rhodos stad duurt de boottocht één uur en twintig minuten. Een retourticket kostte in 2023 24 euro. In het hoogseizoen zijn er vrijwel dagelijks boten van en naar Chalki, daarbuiten twee tot driemaal per week. Chalki is ook vanaf Kos bereikbaar.

Klimaat en beste reistijd

Je kunt het jaar rond naar Chalki reizen, maar in de zomermaanden juli en augustus is het erg heet om te wandelen. Het voor- en najaar zijn dan beter geschikt.

Accommodaties

Het aantal bedden op Chalki is beperkt. Als je een of meerdere nachten op het eiland wilt doorbrengen is het aan te raden om van tevoren iets te boeken. De grote touroperators bieden geen aparte vakanties op Chalki aan, dus je zult zelf iets moeten regelen. Er zijn een paar hotels, maar ook veel particulieren bieden hun vakantiehuizen aan.

Wandelen

De wandeling op Chalki is beschreven in de gids *Wandelen op Rhodos*, € 16,95, onedaywalks.com